

Arrest

nr. 349 306 van 29 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS
Maurice Van Meenenplein 14/6
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 5 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 17 december 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 april 2026.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. JORDENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft, en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)" van 17 december 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 27 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 26 september 2026. Verzoeker beschikt ook over een Grieks reisdocument voor vluchtelingen dat geldig is tot 21 november 2028 (Documenten, stuk 5, nrs. 7-8;

Landeninformatie, stuk 6, nr. 3, Antwoord Griekse Asieldiensten). Verzoeker betwist dit niet (NPO, p. 6; DVZ-dossier, stuk 7, "Bijkomende vragen M-status Griekenland").

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst het volgende correct en pertinent naar voor wat betreft eventuele bijzondere procedurele noden die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen zou rechtvaardigen:

"U verklaarde tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken dat u psychologische problemen had. U gaf aan dat u een depressie had, verdrietig was en veel nadacht (zie Formulier "Bijzondere Procedurele noden" d.d. 29/02/2024 en verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken, vraag nr. 29). Bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal haalde u eveneens aan dat u psychologische problemen had. U legde geen medische en/ of psychologische attesten voor ter staving hiervan. U verklaarde slechts dat u binnenkort een afspraak had bij een psycholoog (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/03/2025, p. 2). Na uw eerste persoonlijk onderhoud bezorgde een medewerker van het opvangcentrum waar u verblijft aan het Commissariaat generaal per e-mail d.d. 30/04/2025 een medisch attest d.d. 29/04/2025 opgesteld door Dr. O.(...) H.(...) en een psychologisch attest d.d. 30/04/2025 opgesteld door mevrouw C.(...) H.(...), psychologe. Het medisch attest d.d. 29/04/2025 stelt dat u een litteken op uw linkerbeen hebt, dat u erg gestresseerd bent om uw familie in Gaza en dat u moeilijkheden hebt om zich te concentreren. In het psychologisch attest d.d. 30/04/2025 wordt gesteld dat u een consult bij de psychologe had op de volgende data: 01/05/2025, 08/04/2025, 15/04/2025 en 29/04/2025. Op basis van deze consulten stelt de psychologe dat u onder meer terugkerende negatieve gedachten hebt, slaapproblemen, het gevoel van controle te verliezen met symptomen van angst en beven, concentratieproblemen, hypervigilantie en droefheid. Het attest beveelt psychologische begeleiding aan en stelt ook dat u nood hebt aan veiligheid en stabiliteit hier in België. Uit deze door u voorgelegde attesten kan geenszins afgeleid worden dat u omwille van uw psychologische problemen niet over de nodige capaciteiten zou beschikken om op een zelfstandige en functionele wijze uw relaas uiteen te kunnen zetten of dat uw cognitief geheugen dermate aangetast zou zijn waardoor u niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen.

Voorafgaand aan uw tweede persoonlijk onderhoud verzocht uw advocaat, Meester G.(...) J.(...), per e-mail d.d. 22/10/2025 dat u gehoord zou worden door een andere protection officer. Uw advocaat was namelijk van mening dat er wat betreft de vraagstelling aangaande de aangehaalde problemen in Griekenland sprake was van een gebrek aan zorgvuldigheid tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Aan dit verzoek werd gevolg gegeven. U werd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gehoord door een andere protection officer. Bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud vroeg de protection officer hoe het met u ging. U antwoordde dat het goed ging. Toen u gevraagd werd of u nog in behandeling was bij een psycholoog, verklaarde dat u een tijdje naar de psychologe ging maar dat u haar daarna niet meer hebt gezien omdat u geen tijd had. U stelde dat u wel nog altijd piekert en stress hebt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 2). U gaf echter ook aan dat u zowel fysiek als mentaal in staat was om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 3). Desalniettemin werd er tijdens het persoonlijk onderhoud begrip getoond voor uw psychologische problemen en werden er ook de nodige steunmaatregelen verleend. Er werd door de protection officer bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitgelegd dat u het mocht aangeven telkens als u zich niet in staat voelde om het persoonlijk onderhoud verder te zetten, als u een extra pauze wilde, even het lokaal wilde verlaten, wat water wilde drinken of als u nog iets anders nodig had. U beloofde dit te zullen aangeven (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 3). Uit de notities blijkt het persoonlijk onderhoud op normale wijze verlopen is. U maakte op geen enkel moment melding van het feit dat u fysiek of mentaal niet in staat zou geweest zijn om uw relaas uiteen te zetten of om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. U was in staat om het gesprek te volgen en begreep de inhoud van de gestelde vragen. U gaf op het einde van het persoonlijk onderhoud ook aan dat u goed al de redenen kon vertellen waarom u niet wilde of kon terugkeren naar Griekenland en dat u ook al de vragen goed begrepen had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 10).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

3. Vervolgens wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”,
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”,
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

5. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met informatie aangereikt door de partijen, zoals informatie van [help.unhcr.org](https://www.help.unhcr.org), is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet

langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker stelt dat hij zowel op medisch als psychologisch vlak lijdt en dat hij tijdens de procedure herhaaldelijk en consistent heeft gewezen op zijn kwetsbaarheid. Verzoeker citeert uit zijn verklaringen en verwijst naar het psychologisch attest van 30 april 2025 dat hij reeds neerlegde. Het attest bevestigt dat verzoeker lijdt aan stressgerelateerde symptomen, die gepaard gaan met negatieve gedachten, slaapstoornissen, gevoel van verlies van controle, concentratieproblemen, hypervigilantie en verdriet. Het is dan ook duidelijk dat verzoeker psychisch lijdt en dat deze klachten rechtstreeks voortvloeien uit traumatische gebeurtenissen en zijn verblijf in Griekenland. Bovendien, hoewel de oorsprong van zijn psychische toestand gelegen is in zijn levensomstandigheden in Griekenland, is deze toestand verder verergerd door de voortdurende bezorgdheid over het lot van zijn familie in Gaza. Bijgevolg is verzoeker psychologisch kwetsbaar als rechtstreeks gevolg van zijn ervaringen in Griekenland, verergerd door de huidige veiligheidssituatie in Gaza. De psychologe benadrukt bovendien dat het gestarte therapeutische traject in België absoluut moet worden verdergezet. Een onderbreking van deze begeleiding zou dus niet alleen leiden tot een verergering van de psychologische klachten, maar ook tot een ernstige aantasting van het dagelijks functioneren van verzoeker. In dit verband minimaliseert de verwerende partij enerzijds de bewijskracht van het voorgelegde psychologisch attest door het als onvoldoende onderbouwd af te doen, terwijl het werd opgesteld door een bevoegde deskundige. Verzoeker verwijst naar de open brief van ULYSSE die wijst op de verwoestende impact van het conflict in Gaza op de psychische gezondheid van Palestijnen in ballingschap. Zelfs als de verwerende partij zou proberen het specifieke geval van de verzoeker te minimaliseren, blijft het objectief bewezen dat de psychologische toestand van Palestijnen ernstig wordt beïnvloed door het voortdurende conflict. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad.

Naast deze psychische kwetsbaarheid kampt verzoeker met significante lichamelijke gezondheidsproblemen die zijn zelfredzaamheid ernstig beperken.

Verzoeker lijdt enerzijds aan een aangeboren misvorming aan zijn voet, en anderzijds aan blijvende letsels en littekens aan zijn linkerbeen ten gevolge van een explosie die hij in Gaza in 2021 heeft meegemaakt (NPO 1, p. 2; NPO 2, p. 2). Deze lichamelijke problematiek heeft concrete en dagelijkse gevolgen voor zijn functioneren: verzoeker kan geen lange afstanden stappen, niet langdurig rechtstaan, ervaart regelmatig pijn en moet aangepaste schoenen dragen (NPO 2, p. 2). Zware fysieke arbeid is voor hem bijzonder belastend en op termijn onhoudbaar. Deze fysieke beperkingen, in combinatie met zijn psychische kwetsbaarheid, beperken verzoekers autonomie aanzienlijk en ondermijnen zijn vermogen om zelfstandig en duurzaam zijn rechten uit te oefenen, in het bijzonder in een context zoals die van Griekenland. Gezien de medische en psychologische kwetsbaarheden van verzoeker, die ruimschoots zijn aangetoond zowel door zijn verklaringen als door de neergelegde documenten, is het onmiskenbaar dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes, bij terugkeer naar Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft als Palestijn uit Gaza, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven:

“Wat betreft de door u aangehaalde psychologische problemen waarvan u ter staving twee attesten voorlegde, namelijk een medisch attest d.d. 29/04/2025 opgesteld door Dr. O.(...) H.(...) en een psychologisch attest d.d. 30/04/2025 opgesteld door mevrouw C.(...) H.(...), psychologe, waarnaar hoger al werd verwezen, dient er op gewezen te worden dat deze attesten behalve een opsomming van symptomen verder geen concrete en precieze informatie geven over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de

psychologische follow-up die voor u is opgestart. In het psychologisch attest d.d. 30/04/2025 wordt enkel gesteld dat regelmatige psychologische opvolging ten zeerste aanbevolen wordt, maar het attest bevat verder geen andere aanwijzingen. Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand die niet anderszins is gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende is om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land te rechtvaardigen. De attesten kunnen evenmin worden beschouwd als overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het Commissariaat-generaal kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten.

U gaf ook nog aan een probleem te hebben met uw linkerbeen, veroorzaakt door een aangeboren afwijking en door een verwonding die u opliep bij een explosie in Gaza. U verklaarde dat u hierdoor geen lange afstanden kan stappen, niet lang kan rechtstaan en aangepaste schoenen moet dragen. U gaf ook aan dat u hiervoor een operatie zou moeten ondergaan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 2). Het door u voorgelegde medisch attest d.d. 29/04/2025 stelt enkel dat u een litteken hebt op uw linkerbeen. U legde geen andere recente medische attesten voor waaruit de door u aangehaalde gezondheidsproblemen blijken en die het Commissariaat-generaal kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen, hoelang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook niet dat u omwille van dit probleem met uw been niet in staat zou zijn om te werken. U werkt in België sinds september namelijk in een firma voor wisselstukken van auto's waar u zorgt voor het scannen van dozen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 3). Bijgevolg volstaat dit loutere feit niet om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde graad van kwetsbaarheid te verlenen, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land te rechtvaardigen."

Waar in het psychologisch attest wordt gesteld dat een voortzetting van de psychologische behandeling is aangewezen, merkt de Raad op dat hieruit op zich niet kan worden afgeleid dat een onderbreking ervan zou leiden tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker brengt immers geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij in Griekenland geen toegang zou hebben tot enige vorm van psychologische of medische zorg. Zo stelde de bestreden beslissing reeds pertinent vast:

"Aangaande uw verklaringen dat u in Griekenland geen toegang had tot de nodige medische zorgen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 5), kan er vooreerst op gewezen worden dat u zich in Griekenland nooit tot een arts of ziekenhuis gewend hebt om medische zorgen te verkrijgen. U vernam enkel van andere Arabieren dat u zelf voor alle medische kosten moest betalen en daarom hebt u geen medisch hulp gezocht (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 7). Zoals hoger reeds op gewezen werd, beweerde u niet op de hoogte te zijn van een AMKA-nummer (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 8). Er dient echter op gewezen te worden dat, zoals ook hoger reeds aangehaald werd, begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat".

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. De ULYSSE-rapporten die verzoeker neerlegt over de verhoogde kwetsbaarheid van Palestijnen in ballingschap, doen hier niet anders over denken. Ook aangehaalde rechtspraak van de Raad over mogelijke bijzondere kwetsbaarheden van Palestijnse verzoekers is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Verzoeker dient zijn bijzondere kwetsbaarheid immers in concreto aan te tonen.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-verblijfsvergunning beschikt tot 26 september 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou

worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Uit het administratief dossier blijkt vooreerst dat verzoeker op 27 september 2023 de vluchtelingenstatus in Griekenland werd toegekend en dat hij reeds op 20 januari 2024, vier maanden later, vertrok naar België (NPO 1, p. 7; DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vraag nr. 33). Dit getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen.

Verder zette de bestreden beslissing pertinent uiteen:

“Met betrekking tot de moeilijke toegang tot de arbeidsmarkt, blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland verschillende jobs deed in de bouwsector en dat u ook als schoonmaker werkte. U gaf echter aan dat u hiermee erg weinig geld verdiende om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. Bovendien was het werk fysiek te zwaar voor u. U informeerde wel naar ander werk bij arbeidsbureaus, maar dit lukte niet omdat u geen Grieks sprak (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 5, 6). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige andere concrete stappen ondernomen hebt om beroep te doen op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen bij uw zoektocht naar werk. U wist ook niet of er organisaties bestaan in Griekenland die vluchtelingen helpen en hebt zich hierover niet verder geïnformeerd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 6-7). U beweerde niet op de hoogte te zijn van een AFM-nummer en een AMKA-nummer (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 8). Nochtans deed u wel beroep op een advocaat om uw ADET en uw reisdocument te verkrijgen. U hebt zich via uw advocaat echter niet geïnformeerd welke verdere stappen u moest ondernemen om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 8). Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonde. Tenslotte blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland wel over enige financiële middelen beschikte. Ofschoon u aangaf dat u te weinig geld verdiende om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien, verklaarde u op een ander moment dat u uw advocaat betaalde met het geld dat u daar verdiend had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 7). Voorts kreeg u ook enige financiële ondersteuning van uw oom I.(...) in België (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 4).

Wat betreft uw woonomstandigheden in Griekenland, verklaarde dat u na het verlaten van het opvangcentrum in Athene gedurende één nacht op straat verbleef. Daarna vond u een collectieve huurwoning waar u een kamer huurde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 4, 5). Uit deze verklaringen kan bijgevolg niet afgeleid worden dat u door de onverschilligheid van de in Griekenland aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie terecht bent gekomen die u niet in staat stelde om te voorzien in uw meest elementaire behoeften, waardoor u in een toestand verkeerde die onverenigbaar is met artikel 3 EVRM.”

Nochtans wees de bestreden beslissing terecht op verzoekers zelfredzaamheid:

“Bovendien bent u voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dit blijkt uit de volgende verklaringen. U beëindigde uw middelbare school in Gaza (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/03/2025, p. 3). In Gaza werkte u in een plasticfabriek en ook een beetje in de bouw (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/03/2025, p. 4). Uw broer in Gaza betaalde uw vliegticket naar Turkije (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/03/2025, p. 5). Uw paternale oom I.(...) in België leende u geld om uw reis naar Griekenland te betalen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/03/2025, p. 5-6). U reisde vanuit Kos naar Athene. U vond via andere Arabieren een collectieve huurwoning waar u een kamer huurde tot uw vertrek uit Griekenland. U vond zelf werk in de bouwsector en als schoonmaker waarmee u ook geld verdiende. Uw paternale oom I.(...) bood u enige financiële ondersteuning (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 4-5). U deed beroep op een advocaat om voor u afspraken te maken bij de bevoegde instanties om uw ADET en reispaspoort te verkrijgen. U betaalde uw advocaat met geld dat u verdiend had door te werken in Griekenland. U bent telkens zelf uw documenten gaan ophalen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 7-8). In België werkte u eerst een week in een palettenfabriek (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/03/2025, p. 5). Sinds september 2025 werkt u hier in een firma voor wisselstukken van auto's. U verklaarde dat u ook altijd geld kan lenen van uw paternale oom I.(...) in België voor uzelf en voor uw familie

in Gaza (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 9). Uit deze verklaringen kan bijgevolg worden afgeleid dat u in geval van terugkeer wel over de nodige middelen, autonomie en zelfredzaamheid beschikt om uw rechten uit te oefenen en in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. Uit niets blijkt bijgevolg dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.”

Daarnaast zette de bestreden beslissing pertinent uiteen dat verzoeker niet aantoonde dat hij geen gebruik kon maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland aanwezig zijn:

“U verklaarde dat er ingebroken werd in uw kamer toen u en uw neef niet thuis waren. Jullie spullen werden gestolen. U ging vervolgens samen met enkele vrienden, die goed Engels spraken, naar het politiebureau om klacht in te dienen. De politie wilde uw klacht echter niet registreren omdat jullie geen Grieks spraken (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 5, 9). Ofschoon weliswaar betreurenswaardig te noemen, kan dit eenmalige incident op zich niet worden beschouwd als vervolging of een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien hebt u hierna geen verdere pogingen ondernomen om beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. U hebt zich hierna namelijk niet eens tot een ander politiekantoor gewend om alsnog klacht in te dienen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 9). Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt. Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat u geen of onvoldoende gebruik kon maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn.

U haalde ook nog aan dat u een keer op straat werd aangevallen door daklozen die uw geld en spullen wilden stelen. Het kwam tot een vechtpartij waarna u kon wegllopen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 5, 9). In verband hiermee hebt u ook niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen die u met uw belagers hebt gehad, of indien deze problemen zich bij terugkeer naar Griekenland zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn.

U hebt deze problemen namelijk niet gemeld bij de politie. U verklaarde dat u dit niet gedaan hebt omdat u bang was om daarna nog ergere problemen te krijgen met uw belagers. U stelde ook dat de politie zich hier niet mee zou bemoeien (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 9). Deze uitleg kan niet worden aanvaard. Als de autoriteiten niet op de hoogte zijn van strafbare feiten, kunnen zij uiteraard geen onderzoek instellen om uw agressors op te sporen en kunnen zij dus geen maatregelen tegen hen nemen. In dit verband hebt u dus niet aangetoond dat u met onverschilligheid van de Griekse autoriteiten bent geconfronteerd. Bovendien moet worden benadrukt dat de door een nationale autoriteit geboden bescherming effectief moet zijn. Deze bescherming hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming bieden tegen alle handelingen van derden. De autoriteiten hebben een plicht om de burger te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Bovendien kan geen enkele rechtsregel absolute bescherming bieden, maar volstaat het dat er redelijke maatregelen bestaan om vervolging of ernstige schendingen te voorkomen.”

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

9. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen.

10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

11. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of onvankelijk

3. Met zijn aanvullende nota van 9 juni 2026, het betoog en de aanvullende nota neergelegd ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 29 april 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker in zijn aanvullende nota ter terechtzitting heeft aangebracht. Hoewel de aanvullende nota's nog andere gegevens bevatten dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, zoals informatie van greece.refugee.info van november 2025 en het RSA-rapport van april 2026, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar het kwetsbaar profiel. In zijn aanvullende nota's legt verzoeker verscheidene stukken neer waaruit blijkt dat verzoeker enkele afspraken had met een psycholoog. Echter wordt er geen enkel attest neergelegd met een diagnose die een ander licht werpt op de reeds gedane beoordeling van de beschikking voor wat verzoekers psychologische problematiek betreft. Tevens voegt verzoeker medische attesten die verband houden met zijn voeten. Hieruit kan enkel blijken dat verzoeker last heeft van zijn voeten en nood heeft aan steunzolen (aanvullende nota 9 juni 2026, stuk 3). Ook dit werpt echter geen ander licht op de beoordeling zoals deze werd opgenomen in de beschikking inzake verzoekers kwetsbaarheid, die thans wordt hernomen:

“Wat betreft de door u aangehaalde psychologische problemen waarvan u ter staving twee attesten voorlegde, namelijk een medisch attest d.d. 29/04/2025 opgesteld door Dr. O.(...) H.(...) en een psychologisch attest d.d. 30/04/2025 opgesteld door mevrouw C.(...) H.(...), psychologe, waarnaar hoger al werd verwezen, dient er op gewezen te worden dat deze attesten behalve een opsomming van symptomen verder geen concrete en precieze informatie geven over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor u is opgestart. In het psychologisch attest d.d. 30/04/2025 wordt enkel gesteld dat regelmatige psychologische opvolging ten zeerste aanbevolen wordt, maar het attest bevat verder geen andere aanwijzingen. Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand die niet anderszins is gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende is om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land te rechtvaardigen. De attesten kunnen evenmin worden beschouwd als overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het Commissariaat-generaal kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten.

U gaf ook nog aan een probleem te hebben met uw linkerbeen, veroorzaakt door een aangeboren afwijking en door een verwonding die u opliep bij een explosie in Gaza. U verklaarde dat u hierdoor geen lange afstanden kan stappen, niet lang kan rechtstaan en aangepaste schoenen moet dragen. U gaf ook aan dat u hiervoor een operatie zou moeten ondergaan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 2). Het door u voorgelegde medisch attest d.d. 29/04/2025 stelt enkel dat u een litteken hebt op uw linkerbeen. U legde geen andere recente medische attesten voor waaruit de door u aangehaalde gezondheidsproblemen blijken en die het Commissariaat-generaal kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen, hoelang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook niet dat u omwille van dit probleem met uw been niet in staat zou zijn om te werken. U werkt in België sinds september namelijk in een firma voor wisselstukken van auto's waar u zorgt voor het scannen van dozen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 3). Bijgevolg volstaat dit loutere feit niet om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde graad van kwetsbaarheid te verlenen, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land te rechtvaardigen.”

Waar in het psychologisch attest wordt gesteld dat een voortzetting van de psychologische behandeling is aangewezen, merkt de Raad op dat hieruit op zich niet kan worden afgeleid dat een onderbreking ervan zou leiden tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker brengt immers geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij in Griekenland geen toegang zou hebben tot enige vorm van psychologische of medische zorg. Zo stelde de bestreden beslissing reeds pertinent vast:

“Aangaande uw verklaringen dat u in Griekenland geen toegang had tot de nodige medische zorgen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 5), kan er vooreerst op gewezen worden dat u zich in Griekenland nooit tot een arts of ziekenhuis gewend hebt om medische zorgen te verkrijgen. U vernam enkel van andere Arabieren dat u zelf voor alle medische kosten moest betalen en daarom hebt u geen medisch hulp gezocht (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 7). Zoals hoger reeds op gewezen werd, beweerde u niet op de hoogte te zijn van een AMKA-nummer (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 28/10/2025, p. 8). Er dient echter op gewezen te worden dat, zoals ook hoger reeds aangehaald werd, begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat”.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. De ULYSSE-rapporten die verzoeker neerlegt over de verhoogde kwetsbaarheid van Palestijnen in ballingschap, doen hier niet anders over denken. Ook aangehaalde rechtspraak van de

Raad over mogelijke bijzondere kwetsbaarheden van Palestijnse verzoekers is niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking. Verzoeker dient zijn bijzondere kwetsbaarheid immers in concreto aan te tonen.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest."

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen inzake verzoekers gezondheidstoestand, kan de Raad verzoeker niet bijtreden dat de voormelde attesten een essentieel element vormen dat een ander licht werpt op de beoordeling van zijn situatie bij een terugkeer naar Griekenland.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen medische stukken verschaft die anders doen denken over de impact van zijn gezondheidstoestand.

4. Een verwijzing naar de rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

5. In zoverre verzoeker stelt dat hij in België wil blijven om te zorgen voor zijn neef, merkt de Raad op dat verzoeker met dit betoog aanstuurt op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cfr.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

6. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

7. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 29 april 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP